

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวานในเวลานี้ชีวิตของลูกเป็นเช่นดังเพชร เพราะลูกได้กลายเป็นลูกของพระเจ้า ท่านเองกำลังสอนลูก ให้กลายเป็นผู้ที่มองเห็นการณโกลและเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกล
- คำถาม:** ด้วยความเพียรพยายามใดที่ทำให้ลูกจะกลายเป็นผู้ที่มองเห็นการณโกล (ดูรันเดซี) และเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกล?
- คำตอบ:** ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อลูกกลายเป็นผู้มองเห็นการณโกลและด้วยการศึกษาเล่าเรียนลูกกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกล การเป็นผู้มองเห็นการณโกลหมายถึงการจดจำพ่อผู้ที่อยู่ในดินแดนโกลโพน ความหมายของมานมานะภาพ คือการเป็นผู้ที่มองเห็นการณโกล การมีสติปัญญาที่กว้างไกลหมายถึงการมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกในสติปัญญาของลูก ก่อนอื่นลูกต้องเป็นผู้ที่มองเห็นการณโกลและเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกล
- เพลง:** การจาริกแสวงบุญของเราพิเศษสุด

โอมชานติลูกๆได้ยินเพลงแล้วว่าการจาริกแสวงบุญของเราพิเศษสุดอย่างไร สถานที่การจาริกแสวงบุญของเราอยู่ห่างไกลมาก และเหตุนี้เองลูกจึงได้รับการบอกว่า: ขอให้ลูกมองเห็นการณโกล! ผู้อาศัยของดินแดนโกลโพนพูดว่า: ขอให้ลูกมีสติปัญญาที่กว้างไกล ในเวลานี้สติปัญญาของทุกคนตกต่ำ มาหาได้ทำให้สติปัญญาของลูกตกต่ำ ดังนั้นสติปัญญาของลูกๆมองเห็นการณโกล นั่นคือการจดจำระลึกถึงผู้เดียวผู้ที่อาศัยอยู่โกลโพน การมีสติปัญญาที่กว้างไกลหมายถึงลูกมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบในสติปัญญาของลูก ผู้อื่นทั้งหมดมีสติปัญญาที่แคบ นั่นคือพวกเขาเพียงแต่พูดถึงพระเจ้า แต่พวกเขาไม่รู้จักท่าน ที่นี้ไม่มีดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ พ่อมาและทำให้ลูกมองเห็นการณโกล แต่ลูกๆไม่ได้มองเห็นการณโกลเช่นนั้น แม้ว่าพวกเขามีความรู้มากมาย พวกเขา ก็ไม่ได้มองเห็นการณโกลเช่นนั้น นั่นคือพวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อน้อยมาก ผู้รู้ทำการเพ่งเพียรทางจิต ราชา ราชนี และปวงประชาของทั้งโลกในเวลานี้ไม่บริสุทธิ์ แม้ว่าพวกเขาจะให้ชื่อ “มหาดมะ” (ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่) ก็ไม่มีใครเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ บ้างพูดว่าภุชณะเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ อย่างน้อยที่สุดก็ถูกต้องเพราะนั่นคือโลกที่สูงส่ง นี่คือนโลกที่คดโกง เช่นราชา ราชนีเป็นเช่นไรปวงประชาเป็นเช่นนั้น อย่างไรก็ตามในเวลานี้ไม่มีราชา นี่เป็นการปกครองของประชาชนเหนือประชาชน พ่อพูดว่า: ลูกไม่สามารถพบปะพ่อได้ด้วยการศึกษาคัมภีร์ และลูกไม่สามารถเข้าไปสู่การหลุดพ้นจนกว่าลูกจะมารู้จักพ่อจากพ่อ จนกว่าพ่อมาในตอนสิ้นสุดของวงจร ผู้คนจดจำภุชณะ แต่เขาเป็นของดินแดนแห่งนี้ เขาไม่ได้มองเห็นการณโกล ดังนั้นการจดจำพ่อหมายถึงการเป็นผู้ที่มองเห็นการณโกล ความหมายของมานมานะภาพคือการเป็นผู้ที่มองเห็นการณโกล หากลูกไม่รู้จักรพ่อ ลูกจะสามารถได้รับมรดกจากท่านได้อย่างไร? หากท่านไม่มาลูกจะค้นพบหนทางได้อย่างไร? นี่คือนบางสิ่งที่ต้องเข้าใจ นั่นต้องเป็นความรักที่ลึกซึ้งต่อเจ้าบ่าว มีการกล่าวไว้(ในเพลง)ว่า: จากการได้พบเพียงท่านฉันได้พบทุกสิ่ง ดังนั้นลูกได้รับบรรลุปะมาพมาทั้งหมดยกจากเพียงผู้เดียว นั่นต้องมีความรักอย่างมากต่อเจ้าบ่าวเช่นนั้น นี่คือนความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัด นี่เป็นละครที่หลากหลายที่ซึ่งมีทุกรูปแบบของความขัดแย้ง และเหตุนี้เองพวกเขาจึงได้พูดถึงอาณาจักรที่แบ่งแยก แบ่งแยก(dwet)หรือปีศาจ(daitya) เป็นสิ่งเดียวกัน รวันกล่าวได้ว่าเป็นปีศาจ นี่เป็นเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้ลูกกลายเป็นเทพ มีคำกล่าวว่า: ท่านเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างยิ่ง! ลูกมีสติปัญญาที่กว้างไกล ผู้ที่ศึกษาคัมภีร์ไม่ได้กล่าวว่าเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกล นั่นเป็นบัคตี ความรู้เป็นสิ่งที่แยกออกไปจากบัคตี เพียงพ่อมหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก ลูกเคยเป็นเช่นเพชรแต่ เวลานี้ได้กลายเป็นเช่นเปลือกหอย เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นเช่นเพชรอีกครั้ง ด้วยการมีสติปัญญาที่กว้างไกล ลูกสามารถปกครองโลก ที่นั่นอาณาจักรไม่สิ้นคลอนและมันคง ดังนั้นผู้ที่มีความรู้มีสติปัญญาที่กว้างไกล ลูกจะมีความสุขในยุคทองและลูกได้ลงบันไดมาที่ละน้อยในการที่จะไต่ขึ้นไปสู่กระดูกะโอดในหนึ่งวินาที นี่เป็นการก้าวกระดูกะโอดที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ สิ่งนี้ใช้5000 ปีที่จะลงมา ลูกทั้งหมดได้กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกลตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกได้รับความรู้นี้ในเวลานี้ ความรู้นี้ไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันอย่างแท้จริงเช่นที่ท่านเคยทำในวงจรที่แล้ว ลูกจะไม่กล่าวว่าเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกลในยุคทอง ลูกจะไม่พูดว่าชีวิตของลูกเป็นเช่นเพชรในยุคทอง เป็นเวลานี้ที่ลูกมีชีวิตที่เป็นเช่นเพชรเพราะลูกเป็นลูกๆของพระเจ้า พระเจ้ากำลังสอนลูก นี่คือนคำยกย่องของพ่อ เมื่อดวงวิญญาณสูงสุด

คือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านจะสามารถอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้อย่างไร? อย่างไรก็ตามมนุษย์มีสติปัญญาที่แคบ ไม่ว่าลูกจะอธิบายแก่พวกเขาเพียงไรก็ตาม พวกเขาก็ไม่เข้าใจ ดังนั้นลูกต้องเข้าใจว่าพวกเขาไม่ได้เป็นของสกุลบราห์มิน ผู้ที่เป็นของสกุลเทพจะเข้าใจความรู้และกลายเป็นบราห์มิน พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกเองก็กลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และแล้วลูกก็กลายเป็น มหาสมุทรแห่งความสุขและความสงบ นั่นมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดในยุคทอง ดังนั้นลูกได้รับการบรรลุลของความสุขทุกรูปแบบจากพ่อ ในเวลาสุดท้ายลูกจะกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ความสุขและความสงบเพราะลูกได้ให้สิ่งนี้แก่ผู้อื่นด้วย มองดูซิว่ามีความทุกข์และความไม่สงบมากเพียงไรในเวลานี้! บุคคลสำคัญไม่สามารถที่จะนอนหลับได้ เวลาลูกควรจะอยู่อย่างมีความสุขเพราะเวลาลูกรู้จักพ่อ โลกพูดว่า: “โอ้พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด!” แต่พวกเขาไม่รู้จักท่าน ผู้ทำบัณฑิตได้ทำบัณฑิตมาเป็นเวลาอันยาวนาน พวกเขาเฝ้าแต่จดจำท่านอย่างต่อเนื่อง แต่พวกเขาไม่รู้สิ่งใด พ่อเองมาแล้วให้คำแนะนำของท่านเองและสิ่งสร้างของท่านแก่ลูก และลูกต้องให้สิ่งนั้นแก่ผู้อื่น ลูกรู้ว่าท่านคือพ่อ ท่านไม่ใช่ฆาตมฆะ บาบาคิดเกี่ยวกับการทำให้ลูกเขียนในแบบฟอร์ม: ลูกมาเพื่อพบใคร? พวกเขาจะพูดว่า: เรามาเพื่อพบกับมฆาตมฆะ จงบอกพวกเขา: ท่านไม่ใช่ฆาตมฆะ มีชื่อ “บราห์มา कुमारและบราห์มา कुमार” และดังนั้นพ่อของพวกเขาคือประชาบิดา บราห์มา ใช่ไหม? ดังนั้นเขาจะเป็นมฆาตมฆะได้อย่างไร? ผู้ที่โต้แย้งกับผู้อื่นด้วยหนทางนี้ต้องดีมาก พวกเขาจำเป็นต้องมีปัญญา บ้างแม้กระทั่งเขียนบางสิ่ง แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาเป็นบุคคลอย่างสมบูรณ์ ลูกสามารถบอกได้จากใบหน้าของพวกเขาว่าพวกเขาไม่ได้มีความรู้ใด ชีพบาบารู้ทุกสิ่ง ท่านคืออันตาระยามิ (ผู้เดียวที่รู้ทุกสิ่งที่อยู่ภายในลูก) บาบานี้ (บราห์มา) คือ บราหะระยานิ (ผู้รู้ทุกสิ่งภายนอก) พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างนี้ของผู้ที่เคยเป็นอันดับหนึ่ง เวลานั้นเขาอยู่ในชาติเกิดสุดท้าย พ่อเข้ามาในเขาเพราะเขาต้องกลายเป็นนารายณ์เดียวกันอีกครั้ง ดังนั้นเป็นเพราะเขาได้ยืมร่างมาใช้ เขาจึงได้รับค่าเช่าและเหตุนี้เองพวกเขาพูดว่า: พาหนะที่โชคดีที่สุด บัณฑิตราช (พาหนะที่โชคดี) ไม่ได้นำน้ำของคงคา มา ประเด็นเหล่านี้เป็นประเด็นที่ลึกซึ้งของความรู้ที่ผู้คนไม่เข้าใจเพราะพวกเขาทำตามการกำหนดของราวัน เวลาลูกเข้าใจแล้ว ดังนั้นให้สร้างวิธีการสำหรับการอธิบายให้แก่ผู้อื่น ลูกควรที่จะคิดถึงวิธีการทำให้ผู้อื่นมองเห็นการณ์ไกล และวิธีการที่จะให้พวกเขาได้รับคำแนะนำของพ่อ พวกเขาจดจำธาตุบราห์ม บราห์มคือวัตถุธาตุที่ซึ่งพระเจ้าอาศัยอยู่ แต่ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าธาตุบราห์มเป็นพระเจ้า ลัทธิฮินดูไม่ใช่ศาสนา เป็นเพราะผู้คนเหล่านั้นอยู่ในฮินดูสถาน พวกเขาจึงให้ชื่อ “ฮินดู” แก่ศาสนาของพวกเขา ในความเป็นจริง ฮินดูสถานคือสถานที่อยู่อาศัยของพวกเขา ท่านเองเดียวกันธาตุบราห์มคือสถานที่ที่พระเจ้าอาศัยอยู่ อย่างไรก็ตามเป็นเพราะผู้คนมีสติปัญญาที่คับแคบพวกเขาจึงไม่เข้าใจสิ่งใด ที่นี้เป็นประเด็นของความรู้ ทุกคนรู้เรื่องราวของโลกอย่างดี ผู้ที่เคยเป็นพ่อค้าเพชรและเคยล่วงรู้ทุกสิ่ง อย่างไรก็ตามในแง่ของความรู้ เขามีสติปัญญาที่ตกต่ำและแคบ เขาไม่รู้สิ่งใด ดังนั้นบาบามาและให้การตระหนักรู้จนกว่าใครบางคนได้กลายเป็นบราห์มินแล้ว เขาไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขาจากพ่อ ปวงประชาต้องถูกสร้างขึ้นด้วยเช่นกัน ใครก็ตามที่ได้ยินแม้กระทั่งความรู้เล็กน้อยจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา หากใครบางคนเฝ้าแต่ซ่องแหวะในกิเลส ต้องได้รับประสบการณ์ของการลงโทษ และพวกเขาจะกลายเป็นปวงประชาธรรมดา เวลานั้นเป็นเวลาตายสำหรับทุกคน ทุกคนกำลังจะถูกฝังในสุสาน สิ่งนี้ต้องกลายเป็นสุสาน ในเวลานั้นมนุษย์ไม่มีคุณค่า ลูกเองก็ไม่ได้มีคุณค่าใดๆ เวลาลูกกำลังจะกลับมามีคุณค่า อย่างไรก็ตามเมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้น ลูกทั้งหมดจะตายเหมือนกับแมลง ในเวลาเดียวที่แมลงมากมายได้ตาย ทุกคนต้องตายเพราะทุกคนต้องกลับบ้าน ในยุคทองลูกจะไม่พูดว่าใครบางคนได้ตาย เพราะที่นั่นไม่มีความตายก่อนเวลาอันควรใด ลูกจะชนะความตายที่นั่น ที่นั่นลูกไม่ได้ใช้คำว่า “ความตาย” ในยุคทองลูกรู้ว่าลูกไม่ตาย ลูกเพียงแต่ทิ้งเครื่องแต่งกายเก่าและใช้เครื่องแต่งกายใหม่ในเวลาที่ถูกต้อง นั่นเป็นตัวอย่างของงูและวิธีการทิ้งลอกหนังเก่าและใช้หนังใหม่ ดังนั้นตัวอย่างของงูก็ใช้ในยุคทอง ไม่ใช่ที่นี่ ตัวอย่างของแมลงที่ส่งเสียงเกี่ยวกับเวลานี้ แม้แต่ขันยาสซีกี้ให้ตัวอย่างนี้เพราะอนุสรณ์ของเวลาปัจจุบันดำเนินไปในหนทางของบัคตี ยิ่งลูกๆเข้าถึงในเวลานี้มากเพียงไร สติปัญญาของลูกจะกลับมากว้างขึ้นและลูกจะหารายได้ตามนั้น ในท่านเองเดียวกันเมื่อศัลยแพทย์มีสติปัญญาที่กว้าง เขจะมียาหลายมากมายในสติปัญญาของเขาตามนั้น เขาก็จะหารายได้มากขึ้นตามนั้น เป็นเช่นเดียวกันที่นี่ บ้างหารายได้ 250 รูปีและบ้างหารายได้นับพันๆ หากใครบางคนรักษาราชเขาจะได้รับหลายแสน เป็นเช่นเดียวกันที่นี่ บ้างแม้กระทั่งจะเข้าถึงประเด็นใดของความรู้ ในขณะที่ผู้อื่นมองเห็นการณ์ไกลอย่างยิ่งและมีสติปัญญาที่กว้างไกลและดังนั้นพวกเขาจึงทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน ก่อนอื่นลูกได้กลายเป็นผู้ที่เห็นการณ์ไกลและลูกมีสติปัญญาที่กว้างไกล นี่คือบางสิ่งที่ต้องเข้าใจ ไม่มีใครมีโชคเท่ากับบราห์มิน พวกเขาพาทุกคนไปสู่จุดบนสุด จุดบนสุดคือพระเจ้าและดังนั้นพวกเขาให้คำแนะนำของท่าน ดังนั้นเวลาลูกรู้ทุกสิ่ง ลูกๆจะรู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับพ่อของเขา พ่อเหนือโลก (พาโลกิก) เวลานั้นได้มาเพื่อชำระลูกและพาลูกกลับไป มีเรื่องเล่าเกี่ยวกับลูกสาวชานาว่า ราชองค์หนึ่งได้อภิเษกสมรสกับลูกสาวชานา แต่เธอไม่ชอบอยู่ในพระราชวังนั้นเลย ดังนั้นพระองค์จึงทรงส่งเธอกลับไปยังบ้านของเธอ ก็เช่นเดียวกันกับที่นี่ ผู้ที่สติปัญญาไม่สามารถซึมซับความรู้ได้ ก็จะไม่หยุดละเลิกข้อดกมลหรือสนธิสัญญาของตัวเอง พ่อจะสามารถทำอะไรได้กับสิ่งนั้น? นี่เป็น

พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่สามารถอธิบายแก่ลูก ท่านบอกลูกถึงสาระของพระเวทและคัมภีร์ผ่านบราห์มา พ่อพูดว่า: พระเวทไม่ใช่คัมภีร์ของศาสนาใด สิ่งนั้นเป็นเพียงใบไม้ เป็นลูกๆ นั้นมี 4 ศาสนาหลักและศาสนาบริวารหนึ่ง ในศาสนาหลัก เหล่าเทพไม่ได้กล่าวว่ามีชีวิตที่เป็นเช่นเพชร เพราะยุคนี้เป็นยุคที่ให้คุณประโยชน์และเป็นบุญ เดือนที่ก้าวกระโดดกล่าวได้ว่าเป็นเดือนของการทำบุญ นี่เป็นยุคแห่งการบรรจบพบกันที่ให้คุณประโยชน์ ไม่มีคุณประโยชน์ในยุคนั้นใดเพราะองศาของลูกเฝ้ามองลดลง แต่ในวันที่ผ่านไปองศาของลูกเฝ้ามองลดลง เพียงยุคนี้เท่านั้นคือยุคที่ให้คุณประโยชน์ ลูกแต่ละคนต้องเพียรพยายามเกี่ยวกับวิธีการที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น ในความเป็นจริงผู้เป็นนายกำลังแสดงให้ลูกเห็นถึงวิธีการขึ้นทางแก่ผู้อื่น แต่แล้วธุรกิจของแต่ละคนก็เป็นของเขาเอง ดังนั้นลูกควรจะได้เข้าใจว่าลูกจะสามารถนำผู้อื่นออกจากทรายดูดได้อย่างไร บ้างไปเพื่อนำผู้อื่นออกจากทรายดูดแต่แล้วพวกเขาเองก็ติดกับ ดังนั้นลูกจำเป็นต้องมีวิธีการที่ดีมากๆ ที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น ก่อนอื่นใดอธิบายเกี่ยวกับอัลฟาและแล้วพวกเขาจะสามารถรู้เกี่ยวกับเบต้า อำนาจในการปกครองและวงจรโลกด้วยเช่นกัน ก่อนอื่นใดอย่างน้อยที่สุดรู้จักอัลฟา! เมื่อใครบางคนนั่งและเขียนนับพันๆ ครั้งว่าอัลฟาคือใคร เขาก็จะสามารถนั่งอยู่ที่นั่นได้! บ้างแม้กระทั่งเขียนด้วยเลือดแต่แล้วก็จากไป มายานี้ไม่ยิ่งหย่อน! อ้าวชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นผู้ที่มองเห็นการณ์ไกลและอยู่ในการจดจำระลึกถึงและให้คำแนะนำของพ่อ ผู้ที่อาศัยอยู่ในดินแดนไกลพัน
 2. สร้างวิธีการที่จะให้ประโยชน์แก่ทุกคนในยุคที่ให้คุณประโยชน์ ทำงานรับใช้ของการนำทุกคนออกจากทรายดูด
- พร:** ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ผู้มีชัยชนะเหนือมายา และนั่งอยู่บนที่นั่งที่สูงส่งของสภาพที่สูงส่ง ผู้ที่เป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่อยู่ในสภาพที่สูงส่งอย่างสม่ำเสมอ สภาพที่สูงส่งคือที่นั่งที่สูงส่ง เมื่อลูกนั่งอยู่บนที่นั่งของสภาพที่สูงส่ง มายาไม่สามารถมาหาลูกได้ เธอคิดว่าลูกยิ่งใหญ่และจะก้มลงให้กับลูก เธอจะไม่จู่โจมลูก แต่จะยอมรับความพ่ายแพ้ เป็นเมื่อลูกลงมาจากที่นั่งที่สูงส่งและแล้วมายาก็จะจู่โจมลูก จงอยู่บนที่นั่งที่สูงส่งอย่างสม่ำเสมอ และมายาจะไม่มีพลังที่จะมาหาลูก เธอไม่สามารถปีนขึ้นมาได้
- คติพจน์:** กลายเป็นผู้นำสาสน์ของความสงบและให้ทานความสงบแก่ทุกคน นี่คือการอาชีพของลูก

*** โอม ชานติ ***

คำพูดที่ล้ำค่าของมาเตซาวรี

ประเด็นแรกประเด็นใดที่ดวงวิญญาณของมนุษย์ต้องเก็บไว้ในสติปัญญาของเราและประเด็นใดที่เราต้องเฝ้าระวังเป็นพิเศษ

1.เราต้องมีศรัทธาที่มั่นคงต่อผู้ที่กำลังสอนพวกเรา

2.เราคือดวงวิญญาณมนุษย์และดวงวิญญาณที่สูงสุดคือพ่อของเราเราดวงวิญญาณ ลูกๆ และดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เป็นพ่อนั้นแยกห่างกัน

3. พระเจ้านั้นไม่ได้มีสิ้นสุด พระเจ้า ไม่ได้อยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เราจะต้องเก็บรักษาความรู้ไว้ในสติปัญญาของเรา เหตุนี้เองความรู้จึงพิเศษสุด ถึงแม้ว่าชาวโลกคิดว่าเรามีความรู้ของพระเจ้า แต่เมื่อถามว่าความรู้ที่เรามีคืออะไร พวกเขาบอกว่าพระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน บัดนี้ พระเจ้าเองพูดว่า ความรู้นี้จะสามารถได้รับจากพ่อเท่านั้น เหมือนดังที่ลูกเรียนกฎหมายจากนักกฎหมายเท่านั้น หรือเรียนแพทย์จากผู้เป็นแพทย์เช่นกัน มีนักกฎหมายมากมาย แต่ถ้าวินัยไม่เรียนกับคนหนึ่ง ลูกก็สามารถเรียนจากอีกคนหนึ่ง ถ้าแพทย์คนหนึ่งไม่ได้สอนลูก แพทย์อีกคนหนึ่งก็จะสอนลูก อย่างไรก็ตามความรู้ของพระเจ้านี้ไม่สามารถสอนโดยมนุษย์ใด ไม่ว่าเขาจะเป็นปราชญ์หรือนักบุญ หรือดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ เพียงโดยดวงวิญญาณสูงสุด ตัวท่านเองผู้เดียวเท่านั้น ดังนั้นเราจะสามารถเข้าใจว่าพวกเขามีความรู้ของพระเจ้าได้

อย่างไร

4. พระเจ้าไม่ได้มาในทุกยุค แต่พระเจ้ามาทุกวงจร ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน นั่นคือ การบรรจบกันของตอนจบของยุค เหล็กและจุดเริ่มต้นของยุคทอง พระเจ้าทำลายความไร้ศาสนาทั้งหมดและก่อตั้งศาสนาดั้งเดิมเดียวที่คงอยู่ตลอดไป ผู้คนพูดได้อย่างไรว่าพระเจ้ามาในทุกยุค? พวกเขาพูดด้วยเช่นกันว่าพระเจ้าของกิตะคือศรีฤชณะ และท่านมาในยุคทองแดง สิ่งเหล่านี้ต้องได้รับการพิสูจน์ พระเจ้าของกิตะไม่ใช่ศรีฤชณะ พระเจ้าของกิตะคือชีวา ดวงวิญญาณสูงสุด และท่านไม่ได้มาในยุคทองแดง ท่านมาในเวลาของการบรรจบพบกัน

5. มีความมิดมิดอย่างที่สุดเมื่อปราศจากกูรู (Guru) อย่างไร? ใครคือกูรุนั้น? โลกมนุษย์เป็นต้นไม้กลับหัวอย่างไร และเราสามารถเอาชนะกิเลสทั้งห้าของเราได้อย่างไร?

6. พวกเราคือนักรบพันดาฟ และผู้ที่มีพระเจ้าท่านเองอยู่กับพวกเขาจะมีชัยชนะ

7. พระเจ้าท่านเองคือผู้ทรงอำนาจผู้ที่ได้มีความเป็นมิตรของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ได้รับมงกุฎแห่งแสงและอำนาจ การเก็บรักษาสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดไว้ในสติปัญญา เรียกว่าความรู้